

Under tystnad

Louise Eklund

Namn Louise Eklund
Titel Under tystnad
Skola Högskolan för Design och Konsthantverk, Göteborgs Universitet
Avdelning Keramikkonst
Utbildning Examensprojekt, Konsthantverk avancerad nivå
Handledare Mia E. Göransson och Eva Dahlin
År VT 2013

Innehåll

7	Inledning
9	Bakgrund, syfte, mål och frågeställningar
10-37	Arbetsprocess
38	Djur och färgval
38	Pinnar och landskap
38	Material och teknikval
39	Inspiration
40-49	Resultat
50-51	Slutsats
53	Litterära källor
55	Tack

Under tystnad

Projeketet handlar om känslor och minnen som man aldrig pratar om. När man står och betraktar sig själv från insidan. saker som jag heller inte tänker prata om, men vill använda som en drivkraft till att skapa mina verk.

Det blir en ingång in till min inre värld, från alla tankar jag en gång tänkt, känslor jag en gång känt, från det att jag var liten till den jag är idag. Olika bitar som hör ihop och bildar en kall och frusen värld, där händelser redan ägt rum.

Världen omkring mig hade förvandlats till ett vinterlandskap över natten. Från stjärnorna som skyntades ner in i lungorna var luften iskall. Varje andetag gjorde ett moln ur munnen. Jag försökte hålla andan så länge jag kunde, för att ingen skulle se mina moln, för det blev så tydligt hur jag då spred mig sakta i luften. Jag var så fokuserad på att inte andas att jag inte märkte av kylan.

Bakgrund, syfte, mål och frågeställningar

I mina tidigare projekt har jag byggt skulpturer med inspiration hämtad från egna upplevelser. Händelser och berättelser från nutid och det förflutna. Jag har byggt landskap med sagolika uttryck, djurkaraktärer med olika egenskaper och personligheter hämtade från djurriket. Något jag alltid återkommit till är den melankoliska och sorgliga atmosfären, vilket jag valde att fortsätta arbeta med.

I det här projektet har jag byggt ett flertal skulpturer med ett gemensamt och övergripande tema. Vilket var oro och tvivel, känslan av att skydda något eller hålla något hemligt. Rädslan av att förlora något värdefullt. Skulpturerna jag byggt skulle vara fristående från varandra men eftersom de behandlar samma ämne skulle de även vara delar i en större helhet. Mitt mål var att skapa en stämning i mina verk och att skulpturerna skulle kunna stå på egna ben och klara sig utan någon vidare förklaring. Min strävan var att verken ska vara mer åt det poetiska och abstrakta hållet när det kommer till förklaringar och text.

Det var viktigt att försöka hålla uppe skaparglädjen under projektets gång, i början var det viktigt med ett öppet förhållningssätt där det fanns utrymme för experiment och utveckling. Jag skulle börja arbeta i olika leror, mestadels porslin och stengodslera och engobera med olika engober. Verken skulle även delvis glaseras. Min tanke var att bygga samma verk flera gånger fast på olika sätt för att hitta en metod som gav mina verk högre precision och för att jag tror att slutresultatet kommer bli bättre då.

Frågeställningar

Jag vill undersöka hur mina skulpturer kan ge och ta av varandra, vad händer när man placerar dem bredvid varandra?

Hur kan jag gestalta samma berättelse på olika sätt för att komma närmre det uttryck jag vill ha?

Hur kan jag få mina verk att tillsammans bilda en helhet?

Hur kan jag bäst tydliggöra vad mina verk handlar om?

Hur kan jag på bästa sätt arbeta effektivt under projektets tid?

Hur jag kan förmedla berättelser med mina verk?

Frågor som kom upp under arbetets gång,

Vad behövde de olika skulpturerna för att höra ihop med varandra men ändå stå enskilt?

Hur skulle verken redovisas?

Hur skulle jag göra för att göra ett personligt projekt som inte blev privat?

Vad för uttryck ska skulpturerna ha?

Hur verklighetstrogha vill jag ha skulpturerna?

Arbetsprocess

Projektet började i höstas med att jag fritt skulle arbeta med att bygga olika skulpturer, temat för dessa var "instängd - frihet och fasader". Jag ville då bli bättre på att skulptera, glasera och få bitarna att fungera ihop. Det var viktigt att arbeta utifrån mig själv, vad jag tänkte och kände vad min tid i livet hade gett mig. Jag blandade minnen med varandra, fyllde i mina berättelser och ändrade min historia. Tidigt bestämde jag mig för att inte bli för tydlig i vad skulpturerna handlade om och betydde utan att verken i sig skulle vara uttrycksfulla. Det var viktigt att skulpturerna fick ett fint utseende som jag blev nöjd med.

Jag ritade en skiss som byggde på min första tanke till temat instängdhet- frihet och fasader, och började bygga skulpturerna efter skissen på pappret. Skissen bestod av en stor undulat med ett rådjurskranium på huvudet och vid sidan om en fågelbur i ranglig ståltråd doppat i gjutmassa. Att doppa ståltråd i gjutmassa blev jag inspirerad av Sven Möller, keramiker som hade en kurs på HDK under hösten. Den förstora undulaten och buren fick mig att tidigt tänka på hur jag ville placera mina verk, på vad och var i rummet, att det var väldigt betydelsefullt för mig att dem hade sin egna plats.

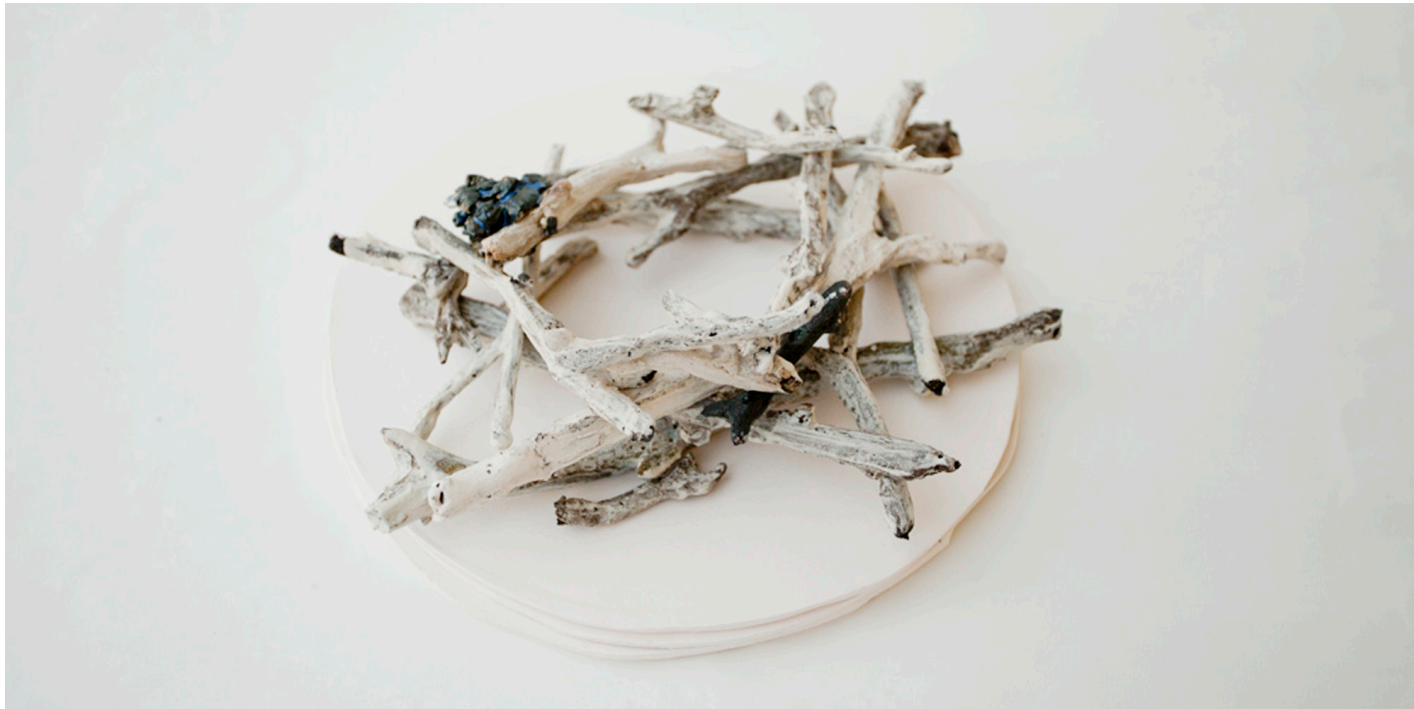
Undulaten fick mig även att tänka på att jag ville ha någon mindre fågel, en mer oskyldig fågel. Så utvecklingen gick till nästa steg att göra en porslinsfågel som jag sedan gjorde en större fågels kranium till och istället för bur började jag göra ett förenklat fågelbo. Pinnar i en krans.

Enkelheten och det stilla lugnet som låg över mina verk gillade jag, och var något jag bestämde mig för att försöka ha kvar som en strävan i projektets fortgång.

I det tidiga stadiet av projektet beslutade jag mig för att jag ville ha olika skulpturer som representerade olika händelser och berättelser, dessa skulle sedan presenteras sida vid sida av varandra och bilda en värld med olika bitar. Från en tidig skiss funderade jag på att ha projektioner i form av foton eller film på mina verk, men det var något jag sedan valde bort. I detta projektet ville jag hålla mig till keramiken och inte blanda in för många olika medier, utan att koncentrera mig på materialet lera och att det fick vara en av mina första avgränsningar i detta projektet.

T.V- Undulat med kranium.
Ovan- Arbetsplats
Närbild på fågelbur

Fågelbo, och fågelbo med fågel
på pinnar med ett kranium

Under ett textseminarium med Magnus Haglund läste han textstycken och jag antecknade ord som tilltalade mig. De tappade sin egentliga mening men blev betydelsefulla för mig. Meningar som *“uppstår mening i det meningslösa”* och *“låter saker och ting ske”* tyckte jag passade in i mina tankar om mitt projekt. Magnus Haglund läste även en text av Rainer Maria Rilke, ur *Brev till en ung skald*, och det var en av de första texterna jag vet om att jag stannade upp och lyssnade helhjärtat till. Eftersom jag nästintill aldrig kan hålla koncentrationen längre än nån minut innan mina tankar skenat iväg och jag sitter i en egen värld blev jag så tagen av denna texten, för att den fick min uppmärksamhet.

Jag läste stycket själv i lugn och ro i en högläsning i mitt vardagsrum, och kände en inspiration till texten, att de står att man ska skildra sin sorg och sina önskningar. I texten står det,

“Rädda er därför undan de allmänna motiven till dem som er egen vardag bjuder på; skildra era egna sorger och önskningar, de passerande tankarna och tron på något vackert av vad slag det vara må - skildra allt detta med innerlig, stilla, ödmjuk uppriktighet och begagna tingen i er omgivning, era drömbilder och föremål i ert minna för att uttrycka er.”

Nästa steg i projektet var att fortsätta med att bygga oskyldiga porslinsfåglar. Dem skulle nu vara döda, eller nästintill döda. De skulle ligga ner och se lite ruffiga ut. Jag hade innan detta projektet aldrig ritkiigt arbetat med porslin, utan stengodsleran hade vartit min lera. Men eftersom

jag ville ha en ljus lera att arbeta i och inte gillar den vita stengodsleran så valde jag porslinet, vilket var ett bra val då den har en fin vit färg i sitt naturliga efter bränningar. Den vita leran gav mig en skaparglädje då leran i sig var så fin under tiden jag skulpterade i den.

Det finns något magiskt och mystiskt i något symmetriskt och halvdött. Så jag valde att göra två fåglar som var halvt symmetriska. Det var inte viktigt att de skulle vara exakta, men de skulle likna varandra och ligga likadant, rygg mot rygg. Detta kallade jag för fågelbegravningsplats, då jag av ett slumpmässigt prov hade fått ut glas som såg ut som snö över några grenar i keramik. Bestämde jag mig för att fåglarna skulle ligga i en kall vintervärld. Tidigt i min skissbok skrev jag,

“Skydda något hemligt som dör inuti en.

Berättelser ur minnet. Från att jag var barn. Från en känsla jag burit på hela livet. Från nutid men även för resten av min framtid.

Minnen om det som varit, om vad som ska bli. Oro, lycka, tvivel och osäkerhet.”

Porlinsfåglar, processbild

Tidigt i projektet smälte jag glas över några keramik-pinnar, jag var då ute efter att se hur transparent glaset blev och hur tydligt pinnarna skulle synas igenom. Men ut ur ugnen kom glaset som ett vitt sammetstäckte över pinnarna. Det var inte vad jag var ute efter och brydde mig inte så mycket om testet. Tills den dagen jag kom på att jag ville ha glaset som detta snötäcke över mina skulpturer.

Men glasprovet som liknade snö gav mig bekymmer och jag fick inte fram samma resultat igen. Med många tester i olika temperaturer beslutade jag mig för att lägga bort min strävan efter detta då jag inte ville fastna och lägga för stor del av projektet på tester och tekniska kunskaper om glas. Jag behövde komma vidare i projektet på annat sätt, och valde att istället göra glasyrer som skulle likna snö. Alla testerna blev som små världar i sig, och jag tyckte mycket om testerna som sedan kom att bli inspiration för kommande verk i projektet.

Parallellt med att bygga porslinsfåglar började jag bygga ett rådjur som skulle stå på en markbit, hornen skulle bli som grenar och det skulle vara fåglar i hornen och på marken skulle det ligga döda fåglar, som skulle vara abstrakta så man från början skulle tro att det var snö. Med tankarna om att det skulle bli för mycket snö valde jag in att rådjuret skulle stå fastfrusen i is. Vilket jag inspirerades av ett av de misslyckade snö-proverna jag tidigare gjort. Jag byggde rådjuret i svart stengodslera, jag gillade karaktären av rådjuret jag byggt och byggde en likadan för att göra två liknande scenarier men med olika markbitar för att se vilken jag gillade bäst. Ena står markbiten på ben medan

andra biten är tyngre i sitt uttryck med sin hela markbitsform. Tanken var att smälta glas i dessa och låta rådjuret stå i när glaset smälter runt om klövarna. Jag valde också bort fåglarna och snön på detta verk, då jag ville påminna mig om att hålla en enkelhet i verken och inte låta det bli för mycket. Att vara fastfrusen var en händelse som räckte i detta verk.

Jag beslutade mig i januari att testa och bygga en stor porslinsfågel, likt de små men i större format. Istället för en småfågel gjorde jag den stor som en korp. Vilket jag även senare valde bort då jag tyckte att uttrycket blev läskigt då den var så stor, jag fick det svårare att se den som oskyldig och ynklig. Den blev som ett besök i "stora landet" för mig, och passade helt enkelt inte in i vad jag sökte efter.

Andra skisser jag valde bort var, markbit med grop i och däri det skulle ligga kaninungar, ingjutna i transparent glas, och andra skisser med kaniner i glas. Skisser på nya fågelburar var något jag också valde bort då jag fastnade för kvistar istället. Jag valde även bort skisser där jag tänkte placera föremål i vatten. En av de första skisserna har en anteckning "*färgglada pinnar / svarta och vita*" I början av projektet hade jag även en rosa färgklick på en av de första fåglarna och detta med färg var något jag tänkte över och även här beslutade mig för att inte försöka ta in mer färg i projektet än det som naturligt kommer fram. Jag har inte i tidigare projekt arbetat med färger och kände att det var inte dags för det nu.

Perfekt snö.
Krossad glas,
puckoflaska.

Krossat glas,
puckoflaskor.

Krossat glas,
med svart sten-
gods kvist i.

ovan t.v- Glitter snö.
50% porslin 50% Lithi-
umkarbonat
1100°

Ovan t.h- Olika slump-
mässigt valda vita
stengodsglasyrer med
porslin.
1280°

T.h- 50% porlin
50% bariumkarbonat.
Mitten med blå färgk-
ropp 2%

Med plattengobe under
samma glasyr som
bredvid

Rådjur i svart stengodslera

Första lerskiss på rådjur.

Rådjur utan horn, står på markbit.

Porlinsfåglar

Olika begravningsplatser för fåglarna tog vid, en där en ensam fågel skulle ligga under ett tak av pinnar. Den svarta leran mot den vita fågeln under de kolsvarta pinnarna. Jag ville få känslan av att någon varit här länge och tagit hand om och byggt ett skydd till fågeln.

En annan skulptur var en cirkelformad markbit i en mörk lera och ovanpå placerade jag två nästintill symmetriska fåglar i vitt porslin bredvid varandra, rygg mot rygg. Omkring är det pinnar utplacerade i en krans runt fåglarna. tanken var att det skulle ligga snö på kvistarna. Ugnen gick för högt och snö-glasyren smälte ut och såg ut som en flytande snö, inte i närheten av kall och frusen.

Med fågelbegravningsplatserna hade en tanke om att jag ville gestalta när man tar hand om något som ingen annan känner till, som ingen annan förstår. När man gör det lite fint och ombonat för en känsla man bär på i hemlighet. Att man gör det bästa av situationen, fastän snön är kall och isen hård, finns det ett varmt omhändertagande i händelsen.

Begravningsplats fåglar. Glaset har bildat bubblor när det brändes till 1280° i samband med manganet i den svarta leran

Begravningsplats småfåglar

Begravningsplats med en fågel.

Markbit med tak av pinnar.

Glasyrer som smält ut för mycket.

Vid några tillfällen under projektets gång placerade jag alla mina hittills gjorda tester och skulpturer på en bordsyta och tyckte att de var fina in till varandra, som en samling av djur, kvistar och landsbitar. Jag fascinerades även hur fina kvistarna blir när de ligger uppradade i ugnen, de bildar ett mönster när de ligger bredvid varandra men inte för tätt för att smälta ihop i ugnen. Det valet gjordes för att jag utanför ugnen ville ha dessa olika objekt som byggstenar som jag sedan pusslade ihop i efterhand. Att ingen form är klar förrän efter skröjbränning eller glasyrbränningen. Att de i efterhand glaseras fast i varandra eller limmas ihop.

Pinnarna skulpterades för hand och engoberades i vitt eller svart. Tills en dag när jag började blanda dessa engober och fick fram en grå nyans. Jag gillade mest de vita och gråa pinnarna, tyckte att de svarta blev för platt i sitt uttryck. Vissa pinnar glaserades i transparent glasyr, och brändes upp till 1060° och de flesta till 1260-1280°. Jag började också testa med en glasyr som var kopparfärgad som jag gillade. Den var inte så färgglad trots sin blanka färg. Tyckte den smälte in i mitt övriga färgval.

Jag upptäckte tidigt att det bara fanns en bild på hur en pinne såg ut i mitt huvud. En Y-formad pinne med en liten kvist nere vid foten. Så inspiration till pinnarna hämtades från riktiga pinnar jag plockade utomhus i närheten av mitt hem.

Ett nytt djur utöver rådjur och fåglar valdes in, musen. Den skulle placeras i snö, och jag testade att bygga i olika storlekar och uttryck, i svart stengodslera och porslin. Den svarta musen skapade för hög kontrast mot snön och valdes bort. Den vita gillade jag för den var svår att upptäcka och

blev först synlig efter ett tag när man kollat på snön och de gråsvarta pinnarna. Uttrycket i dessa skulle vara en död mus. Jag testade olika placeringar av musen med pinnar på olika sätt för att försöka hitta ett uttryck jag gillade.

När jag var här i mitt projekt hade jag börjat tänka på hur jag skulle vilja presentera mitt projekt. Som tidigare tänkt så ville jag att det skulle vara olika händelser ur tiden, placerade bredvid varandra och tillsammans bilda en värld. Jag skissade på olika versioner och kom fram till att tillverka bord i olika höjder var en bra idé. Verken hamnade på det sätt nära varandra som påminde om när jag tidigare placerade verken bredvid varandra på ett bord för att se vad för material jag åstadkommit.

Efter den tidigare tanken att gjuta in kaniner i glas fick jag ytterligare tankar om att jag ville gjuta in saker. Jag bestämde mig för att testa att gjuta in ett fågelbo som en fortsättning på det första verket med ett fågelbo och en fågel bredvid med ett kranium på huvudet. Efter att byggt en rund form att gjuta ner fågelboet i återvände jag till mitt barndomshem och fick syn på en isform som påminde mig om vad jag försökte skapa i glas. Jag mindes också denna formen tydligt från min barndom. Formen i is kommer från matskålar vi gav till djuren, som under vinternätterna frös till is och dagen efter la jag ut dessa i trädgården. Minnet hade försvunnit ur mig tills det att jag återvände till hemmet, som kändes som att jag återvände i tiden. Det gav mig en förklaring till varför jag tidigare hade tyckt min form i glas kändes så bekant.

Formen och ytan och färgen som blev av det gjutna gla-

set fick mig att inspireras och vilja gjuta mer. Jag ville inte gjuta in saker, utan gjuta fast dem utanpå. En porslins form liknande två miniatyrberg upp och ner skulle fyllas med glas, och sedan knacka bort porslinet så glaset är det som syns. Ovanpå ville jag i ytan gjuta fast ett fågelbo av kvistar och en fågel med kranium sittandes bredvid på några fastgjutna pinnar. Som en ytterligare version av projektets ingångs verk.

Min tanke bakom detta verket var att försöka gestalta att vara någon annan man inte är. Att lämna en trygg plats för att se vem man kan bli.

Jag skulpterade några kranium i porslin, och stengodslera som jag engoberade. Uttrycket som blev med det vita kraniet tillsammans med den vita fågeln båda i samma sorts porslin gillade jag för att fågeln och kraniet smälte ihop och att fågelns mask inte blev lika tydlig.

Inspiration till mina verk hittade jag i naturen, och på slumpmässiga foton av djur. Kvistarna plockades med till skolan, men isen och snön fotograferade jag och kollade på när jag var ute och gick under tiden projektet fortgick.

Jag gillade att ha nåt att jämföra med när jag skulpterade, trots det att jag inte var ute efter nåt korrekt efterliknande i skulpturerna, men att enbart jobba från tankarna hur saker såg ut gav mig inte det uttryck jag ville ha. Det blev för mycket förenklat och jag var ute efter mer detaljer.

I den senare delen av projektet började jag känna behovet av att knyta ihop arbetet. Hittills hade det vart många delar som jag inte riktigt visste hur jag skulle få till en helhet. De olika bitarna som tillsammans skulle bilda en värld. I början av skissboken stod det,

“Vad vill jag göra? Skulpturer. Med inspiration och idéer från minnet och fantasin. Vill ha några olika skulpturer,... dem ska stå bredvid varandra och vara en helhet. Hur ska du göra? Bygga mycket i lera. Lägga till, dra ifrån”

I detta skedet hade jag många skulpturer att välja mellan, och urvalet att sortera bort verk. Verken bredvid varandra bildade en värld av olika händelser, men jag sökte något mer, något som skulle koppla dem samman. Tid var något jag fastnade för, de olika verken fick olika årtal och en kort berättelse. Jag hade delat in verken i olika kategorier, Fågelbegravningsplatsen, Musen i snön, Fågelboet -fågeln med kraniet, Den tomma ytan, och Rådjuret i isen.

Utplacerade material, vid två olika tillfällen.

Pinnar utplacerade inför bränning i ugnen

Pinnar färdigglaserade

Svart mus i vit snö

Vit porslinsmus på svarta pinnar

Snö och pinnar.

Porslinsmus och pinnar.

Mus och pinnar i snö

Pinnar i gjutform

Pinnar ingjutna i glas.

Närbild på pinnar ingjutna i glas

Porslinsgjutform för glas.

Fågel på pinnar.

Fågelkranium

Djur- och färgval

Mina verk går oftast i vitt, gräddtoner, grått till mörkt och till svart. Jag använde mig inte så mycket av färgglada färger, det är bara något som känns naturligt för mig. Mina favoritfärger är vitt i vitt, olika nyanser av vitt. Jag ville att verken inte skulle vara en färg, utan vara mera milda och neutrala, för att inte sticka ut för mycket. Ibland kunde jag använda mig av någon färg, som mest av slump kommit in i mina färgval, eller som jag kände jag behöver ha för att få mer kontrast i mina färger.

Jag försökte hitta djur som passade till mina idéer. Jag funderade över vad djuren har för karaktärer, och vad dem har för personligheter. Jag sorterade bort djur medans jag försökte komma fram till vilket djur jag ville ha, jag tänkte på skillnaderna mellan skalbagge och en elefant, rådjur och hund, dinosaurie och fågel. Skillnaderna är stora och det gäller på något sätt att välja rätt djur.

Jag valde fågeln, rådjuret och musen som djur i detta projekt. Fågeln för dess frihet, rådjuret för sin försiktighet. Dessa två för att de är vackra djur, och musen som ett skyggt och småäckligt djur. Jag har valt djur jag själv har sett som finns i vårt landskap där jag bor.

Pinnar och landskap

Landskapsbitarna och pinnarna i mina skulpturer är liksom djuren inspirerade av min omgivning och mina minnen och

syn på naturen runt om mig. Pinnarna blev som en byggsten i projektet, och är skulpterade liknande djurskulpturerna. Medan självaste markbitarna är mer oarbetade på ytan för att skapa en kontrast till det uttryck djuren och pinnarna har.

Teknik och materialval

Stengodslera, lergodslera, porslin, är leror jag arbetat med, jag har inte känt att jag måste hållit mig till en viss lera. Men porslinslera och den svarta stengodsleran är de leror som sedan blev dem som jag slutligen arbetade med, fast jag i början av projektet arbetade med alla var det dessa som tog över. Jag gillade den svarta leran mot porslinsleran. Engober jag använt mig av har varit porslinsengobe, vit, grå och svart stengodsengobe. Dessa gav mig många olika nyanser.

Gjutet glas från tomglasfalskor var ett av mina material jag använt mig av, och jag gillade den grönvita nyansen som kommer fram i glaset. Jag kände mig ganska osäker och inte så hemma på att använda mig av glaset, men tyckte det var intressant att testa detta i kombination med leran.

Teknikerna jag använt mig av till lerskulpturerna är att modelera fritt med leran, jag använde mig mestadels av händerna men också träverktyg. Till glasformarna har jag byggt upp skulpturer i lera som jag sedan använt mig av plattengobe och sedan fyllt på med glas, dessa bränningar har jag fått göra flertalet gånger då glaset sjunker ihop mycket i bränningarna.

Inspiration

Ragnar Persson - Blev inspirerad av en bok jag lånade med teckningar i. "*Feel the darkness*" Ny inspiration som upptäcktes först under tiden projektet höll på. De flesta är tecknade med blyerts. Trädstammar, människor och djur. Mest intressant i bilderna tycker jag är svarta fält som är målade med en tuschpenna över självaste teckningen. Som jag tänker mig betyder något ondskefullt, magiskt eller behovet av att ta bort något, att dölja något i bilderna. Jag tycker han får bilden till att väcka intresse av dessa, göra dem levande med svart mörka fläckar över teckningen.

Klara Kristalova - Har inspirerats mycket av hennes sätt att bygga upp sina skulpturer som i sin enkelhet är så starka, uttrycksfulla och inbjudande till hennes värld. Detta var en stor anledning till att jag blev inspirerad av hennes verk, och den värld hon bygger upp. Hur hon förmedlar händelser med sina karaktärer och får dem att sitta i ett fruset ögonblick, och väcka mina känslor, där jag kan minnas och känna liknande upplevelser.

Helena Blomqvist - Har byggt drömlika miljöer som hon sedan fotograferat vilket har inspirerat mig. Hennes sätt att skapa en värld med djur, människor och landskap som inbjuder till att betrakta världen på håll, men ändå stå precis framför som att jag kan kliva in i den. Det spöklika ljuset i hennes verk är mystiskt och ger en magisk stämning.

Resultat

1990

På tomten mellan sjön och skogen, bland alla djuren, låg de döda mössen utspridda över trädgården. Samvetet att mina bästa vänner hade haft ihjäl dessa små oskyliga liv fick mig att plocka upp dem och lägga dem i en vrå i trädgården vid en fin plats. De var bruna i pälsen, och med ett rött blödande sår.

1997

Världen omkring mig hade förvandlats till ett vinterlandskap över natten. Från stjärnorna som skyntades ner in i lungorna var luften iskall. Varje andetag gjorde ett moln ur munnen. Jag försökte hålla andan så länge jag kunde, för att ingen skulle se mina moln, för det blev så tydligt hur jag då spred mig sakta i luften. Jag var så fokuserad på att inte andas att jag inte märkte av kylan.

2001

Kylan är oundviklig, ödsligheten ligger som ett täcke bakom mig. Bakom ett tomt skal finns chanser att förvandla kylan till något varmare.

2009

Snön börjar sakta smälta bort. Men marken är fortfarande för frusen för att gräva i. Minnena upprepar sig, och jag har begravt den jag en gång varit, bredvid den jag en gång trott på. De ligger livlöst ovanpå marken, omöjligt att ta bort helt.

Slutsats

I min projektbeskrivning skrev jag om att jag ville hålla upp min skaparglädje genom projektet, det tyckte jag att jag lyckades med under dessa veckor. Det var en förutsättning för att jag skulle kunna genomföra detta projekt och inte tappa intresset under tiden.

Jag hade många frågor innan projektet påbörjades, och frågorna växte som förväntat under projektets gång. Jag undrade hur jag kunde gestalta samma berättelse på olika sätt för att komma närmre det uttryck jag ville ha. På detta sätt hade jag tidigare inte arbetat som, men jag tyckte det var ett intressant tillvägagångssätt, och av ren nyfikenhet undrade jag vad som hände med verken när jag gjort dem upprepade gånger. Jag gestaltade de olika berättelserna med liknande uttryck, men för varje gång en berättelse gestaltades tillät jag mig att ta bort vissa delar som jag inte tycker var lika viktiga längre. Det kändes som att jag tillät mig att bli mera otydlig för jag redan vart tydlig i en tidigare version av verket. Jag har delat in projektet i olika delar, och varje del har fått några upprepningar av verken, ca 2-4 gånger. Om jag skulle fortsätta på detta arbetssätt tror jag att verken skulle bli intressantare. I efterhand önskar jag att jag hann arbeta med fler upprepningar på varje berättelse.

Jag försökte bilda en helhet med verken genom att koppla dem samman. Jag ville placera dem nära varandra, i olika höjder för att de skulle bilda en värld tillsammans. Det var också viktigt hur verken placerades, i vilken höjd och brevid vilket av de andra verken. Under arbetets senare tid

försökte jag fylla i det jag tycktes saknades för helheten, och för skulpturernas bästa.

Det var svårt att veta hur mycket jag ville tydliggöra vad verken handlade om, hur viktigt det var för mig att betraktaren skulle förstå. Jag hade valt att jobba med olika teman mest för min egna arbetsprocess, och inte för det var något jag ville berätta om. I projektbeskrivningen skrev jag "*min strävan är att verken skall vara mer åt det poetiska och abstrakta håller när det kommer till förklaringar och text*". Detta var min strävan, och det var här min andra fråga kom upp, om hur jag skulle kunna göra ett personligt projekt som inte blev privat. Gränsen mellan var svår, tillslut valde jag att knyta ihop verken med små korta textstycken för att med ord beskriva någon slags känsla för att man skulle se på verken annorlunda.

För att de olika skulpturerna skulle höra ihop kände jag att jag behövde texten med olika årtal för att koppla ihop dem. Men även färgskalan hur de var placerade i rummet och de återkommande kalla landskapen omkring djuren fick dem att höra ihop. Var för sig står verken som en bit ur ett landskap. Men jag tyckte ändå att verken tillsammans bildar något helt annat, vilket jag gillar mer. Det dem ger varandra sinsemellan.

När jag byggde skulpturerna blev de viktigare efter hand vilket uttryck dem fick, ifall de var starka, svaga, hur huvudet var riktat och hur benen stod. Ofta ville jag ha ett uttryck i djuren att de var svaga och att de inte var så lyckliga. Det blev tydligt för mig hur mycket detaljer jag ville ha på

fåglarnas vingar, och hur ögonen skulle se ut, på samma gång som jag inte var ute efter att efterskapa ett verklighetstroget uttryck hos djuren och formerna. Utan mer min inre bild om hur saker såg ut blandat med hur saker ser ut i verkligheten.

Att göra för verklighetstroget för mig kändes inte viktigt eftersom jag var ute efter känslor och berättelser i mina verk, men att vara för tydlig fick mig att inte bli nöjd över verken och heller inte behålla dem.

Hur jag skulle arbeta så effektivt som jag kunde genom arbetet var att göra tester på kommande skulpturer vid sidan om jag byggde andra verk. Att hela tiden få ut så mycket som möjligt ur ugnarna och inte hamna efter tidsmässigt var viktigt för att inte känna sig stressad.

Jag tyckte jag uppnått en ny nivå hos mig själv, med mitt nya arbetssätt, att upprepa olika versioner av berättelser och hur jag skulpterat och fått fram strukturer, färger och form. Att testat på att gjuta glas är något jag troligtvis kommer vilja fortsätta experimentera med.

Litterära källor:

Kristalova, K. (2010): Klara Kristalova. ISBN: 978-2-9532797-4-0. 128 s.

Persson, R. (2010): Feel the darkness. ISBN: 978-91-85639-29-8. 127 s.

Rilke, R. (1978): Dikter: BREV TILL EN UNG SKALD. ISBN: 91-550-2144-1. 152-154 s.

Övriga Källor:

Helena Blomqvist - <http://www.helenablomqvist.com/>

Tack

Tack till min handledare Eva Dahlin, Professor Mia E. Göransson, Utbildningsansvarig Barbara Häggdahl. Författare Magnus Haglund. Övriga inblandade på keramikfacket och masterprogrammet på konsthantverk. Klasskamrater och keramikamrater, speciellt Jenny!

Ett extra tack till Herman, som alltid hjälpt mig och funnits vid min sida!